

Úrvacsorás istentisztelet – Vízkereszt után 1. vasárnap

Budapest-Fasor, 2022. január 9.; MGyTK

https://youtu.be/9qmN--_WhyQ

A vasárnap igéje: Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. (Róm 8,14)

Lekció: Lk 2,41-52 – A tizenkét éves Jézus a templomban

Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska ünnepére. Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. Miután pedig eltelt az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre. Mivel azt hitték, hogy az útítársak között van, elmentek egy napi járóföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább. Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein. Amikor szülei meglátták, megdöbbentek, anyja pedig így szólt hozzá: Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én kétségbeesetten kerestünk téged. Ő pedig így válaszolt: Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem? Ők azonban a nekik adott választ nem értették. Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében, Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Textus: Ef 5,(8)11-14 – A világosság gyermekeiként járjatok!

Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljetez úgy, mint a világosság gyermekei. A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség. Ítéld meg tehát, mi az, ami kedves az Úrnak, és ...ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket. Mert amiket titokban tesznek, azokról még beszélni is szégyen, de mindaz, amit a világosság leleplez, nyilvánvalóvá lesz. Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világosság. Ezért mondja: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.”

Kedves Gyülekezet!

Az Ószövetség szimbolikája a világosságot Istennel, az étellel, Isten Igéjével, a szülők tanításával, a bölcsességgel, az oltalommal és a jövőbe vetett reménységgel azonosítja. Az embernek világosságra, fényre, vagyis ezek alapján: értelemre, megértésre, ismeretre, tudásra, bölcsességre, rendre, szépre, jóra, harmóniára van szüksége.

Az Újszövetség átveszi, folytatja és kiterjeszti ezt a világosság-szimbolikát a testté lett Igére: Jézusra, és a szenvedés felvállalása általi megváltásról és megdicsőülésről szóló evangéliumra.

Jézus azt mondta magáról: *“én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága”* (Jn 8,12). Aztán ezt az én-közlést azonnal ránk, követőire vonatkoztatva mondta azt, hogy *ti vagytok a világ világossága ... úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat* (Mt 5,14.16).

Az Efézusi levél Jézus nyomán fogalmaz hasonlóan: *egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljetez úgy, mint a világosság gyermekei.* (Ef 5,8)

Látszódás, jól láthatóság, nyilvánvalóság, világí-

tás, fényadás, útmutatás, útra mutató, a fényforrás felé, a mennyei Atya jósága, emberszeretete, bűnbocsátó irgalma felé mutató – szóval és étellel –, ez a mi küldetésünk a világban.

Része ennek a küldetésnek az is, melyről igehirdetési alapigénk második felében olvasunk: *Éljetez úgy, mint a világosság gyermekei. A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség. Ítéld meg tehát, mi az, ami kedves az Úrnak, és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket.*

Hogyan lehet leleplezni a sötétség cselekedeteit? A jelenkori fogalommeghatározás szerint „leleplezőnek” azt a személyt nevezzük, aki információt szivároztat ki a médiának illetve a médiában, azzal a céllal, hogy szabálytalanságokat hozzon nyilvánosságra főleg vállalatán, intézményén, munkahelyén belül. Leleplezők már tártak fel korrupciót, fegyvercsempészt, állampolgárok lehallgatását és vélemény nyilvánartatását, katonaság által civilek ellen elkövetett bűntetteket, környezetvédelmi bűntetteket és az egészségügyben észlelhető hiányosságokat.

A Luther asztali beszélgetéseiből válogató Luther megmondja c. kiadvány 194. bejegyzését bizonyos értelemben szintén a leleplezés érdekli, amikor azt kérdezi: Bírálhatják-e a prédikátorok a felsőbbiséget?

Luther erre azt válaszolta: „Igen, persze! Mert bár a felsőbbség Isten rendelése, ugyanakkor Isten fenntartotta a prédikátornak azt a jogot, hogy a bűnt és a jogtalanságot ostorozza. Eszerint kell ostorozni a világi hatalmasságokat is, ha szerencsétlen alattvalóik javait tönkreteszik, és megengedik, hogy az uzsora és a rossz kormányzás kiszípolyozza őket. ... Általában arra intsen [a prédikátor], hogy ki-ki a maga posztján szorgosan és híven tegye azt, amit Isten parancsolt neki, ne lopjon, ne kövessen el házasságtörést, ne kaparintson és ne ragadozzon, ne csapja be és ne rövidítse meg a többiekét.”

Az Efézusi levél eredeti görög szövegében olvasható, leleplezésként fordított szó egy olyan jogi kifejezés, amely a nyomozást és a bizonyítékgyűjtést is magában foglalja. Fontos azonban az, hogy a levél szerzője itt nem az információk kiszivárogtatására, nem szabálytalanságok nyilvánosságra hozatalára, nem megfigyelésre vagy leleszkedésre, nem pellengérré állításra, vezetőik ostorozására, nem a gyülekezetet megosztó és az igehallgatók közül lehet, hogy többeket megbántó szószéki politizálásra gondol. Nem erre gondol.

Hálát adunk neked, mennyei Atyánk, hogy nem hagytad elveszni a világot bűneiben, hanem elküldted egyszülött Fiadat a világ világosságául. Add, hogy nekünk is felragyogjon ő, Krisztus: hogy meglássuk, megbánjuk, megvalljuk bűneinket, és felszabadultan, örvendezve éljünk az ő világosságában és imáadásában. Ámen.

Ének: 186,4

Életünk Világa, Jézusunk, te úzd el A bűn éjszakáját Boldogító hittel, És mint égő fáklya, Szent igéd vessen fényt Az egész világra!

Isten dolgokat napvilágra hozó, sötét titkokra fényt derítő, a sötétség haszontalan cselekedeteinek, bűnöknek a leleplezésébe minket is bevonni akaró munkája az emberek életében mindig az egyén magába szállását, mindig az egyén bűnbánatát, megtérését, szíve és élete megújulását segíti.

Nem a bűnös személyek ellen kell ezért nekünk sosem síkra szállnunk, hanem az embert befolyásoló, lehúzó, az embert önmagából kiforgató és őt megköltöző személytelen gonosz erők és hatalmak ellen kell nekünk síkra szállnunk. Erkölcsöszi fejmosások, a bűnös világ és konkrét emberek kárhozzátása helyett mindig a hitbeli ébresztés, az ige(hirdetés) munkálta hitre jutás, a megtérés, a megértés és a megvilágosodás elősegítésén kell fáradoznunk. Finoman, irgalmasan, diszkréten.

Böjte Csabának oly szépen sikerült ezt szavakba foglalnia: „A sötétség a világosság hiánya. Nem lehet összetörni és kilapátolni az ablakon. Sokkal egyszerűbb, ha meggyújtunk egy gyertyát. Tehát nem a rossz, a hiány ellen kell küzdeni, hanem életre hívni a fényt, a saját életünkben és másokéban egyaránt.” Imádkozzunk!